

го и не правяхъ освѣтъ да подкладатъ простой народъ противъ по-първы-тъ граждане и да го дразнятъ съ разны навѣты противу тѣхъ; а за най голѣмъ заслуж че направили на отечеството си имахъ това дѣто сполучихъ да повлекатъ подирѣ си пѣколко и да ги ожесточатъ. Сѣбны-тъ при Бурмова ся подновихъ, но сега тѣ бѣхъ много по-буйны, много по-безразсѣдны защото имахъ на чело хора които работяхъ за всичко друго само за добро-то на училища-та не още по-злонамѣренны защото не бѣхъ пороженіе на обстоятелства-та, нити слѣдствие на другы пѣкои непрѣдвиденны и не запрѣварены случаи, но чисто тѣхно ржководѣіе, производъ на тѣхны-тъ интригы. Каквы не сплетны и величїя, каквы не ухыщренїя не употрѣбихъ и каквы не подущенїя къмъ народа не направихъ, та и до какво нравственно униженіе не дойдохъ само и само да постигнатъ цѣль-тъ си, която съвсѣмъ не бѣше обща-та полза и напрѣдкѣ-тъ на училища-та.

Жестока напстинъ обязанность, като искашь да кажеш правото, да говоришь и да пишешъ работы неприятны, още и въ очи-тъ на тѣзи които сж ги вършили и ги вършатъ и които хыляды причины могатъ да търсятъ за да ся оправдайтъ и хыляды още да наднадятъ и лъжи да измыслятъ за да изопачатъ истиннѣ-тъ и да стоварятъ грѣхъ-тъ на другыго, или и на тогозь който говори истиннѣ-тъ за да искарать него кривъ а себе си правы. Но ный вѣрны на намѣреніе-то си — да бѣдемъ полезны, не ся ни обращамы къмъ това, което уличенна-та неправда и изобличенна-та злоба може въ ядъ-тъ си да изрига противу насъ, и като осѣщамы себе си по-горѣ отъ всички хулы и укоруы никога не ще затаимъ святѣ-тъ истиннѣ. Ный не щемъ да знаемъ отъ тѣзи безосновны прѣрѣканїя, на които смы были и може бы пакъ да станемъ прѣдметъ; защото смы увѣрены, че и сега има доста хора да знайтъ всичко това какъ е было и какъ е станало: а и никога

това движеніе и принуденъ неволно да държи съ тѣхъ; а за право инакъ и не можаше като вѣмаше онова нравственно вліяніе за да ги отвърне.